

[Ragnhild Andersen.]

Hun får nemlig intet tillagt til børnenes underhold. De 3 børn koster efter alle beregninger af de socialt kloge og sagkyndige ca. 1 500-1 600 kr. årlig for hvert barn; det vil sige, at næsten de 5 000 kr. af moderens indtægt alene er til børnenes forsørgelse. Hendes børnepenge er i dag 2 196 kr. — de var på det tidspunkt et par kroner mindre — med dette ville de være i dag til disse 3 børn, og det skulle svare til $\frac{3}{5}$ af barnets forsørgelse. Men hvorfra får hun de $\frac{2}{5}$, hun selv skulle skyde til? Her er for de vanskeligt stillede mødre, der ikke får hustrubidrag, en stor mangel.

I „Familien og Samfundet“, som blev udsendt i 1958, redigeret af direktøren for socialforskningsinstituttet, Henning Friis, skriver Carl greve Moltke, der jo er en meget erfaren mand på dette felt, på side 253 om dette problem, at har sådanne mødre intet selverhverv, er de elendigt stillet. Det er overpræsidenten, der bruger ordet „elendig“, og ikke mig. Må jeg have lov at bringe et ganske kort citat af, hvad overpræsidenten siger:

„Efter de ved lov nr. 152 af 30. april 1955 gennemførte regler om hjælp til enlige mødre kan hustruen dog som særhjælp få beløb, der dækker det nødtørftigste til hende selv, men de $\frac{2}{5}$ af normalbidraget, som hun formodes at kunne skaffe, svæver stadig i luften.“

Ja, det er rigtigt, de svæver i luften; det gør de for sådanne mødre og også for dem, der ønsker at gennemføre en uddannelse. Det er ikke så mange år siden, vi gennemførte lovbestemmelser om ret til uddannelse, men jeg vil gerne spørge: hvor mange enlige mødre har gennemført en egentlig uddannelse, efter at vi vedtog denne lov? Det er, så vidt jeg ved, meget få. (*Afbrydelse af Edel Saunte*). Ja, i København har man uden tvivl nogle erfaringer; den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti vil måske sige noget om, hvordan det ligger i hovedstaden, hvor mange der her har gennemført en uddannelse? Uddannelseshjælpen er nemlig lige så knapt tilmålt; det var derfor, mit parti i forbindelse med gennemførelsen af enkepensionsloven foreslog indført et særligt moderbidrag, som det offentlige skulle give til enlige mødre, der var særlig vanskeligt stillet.

Det lovforslag, vi nu har fremsat, og som vi behandler i dag, er ikke nær så vidtrækkende som forslaget om at give mødrene de $\frac{2}{5}$ af barnets forsørgelse i form af moderbidrag. Det er i al beskedenhed et forslag om forhøjelse med 15 pct., så man sikrer dem, at de i hvert fald får det samme som enkepensionen, og netop fordi det er så beskedent, håber jeg at finde forståelse for det hos ministeren og partierne. Ministeren har ved en bestemt lejlighed i tinget understreget betydningen af, at man ved beregning af hjælp til kvinder, der var beskæftiget på nedsat arbejdstid, i § 282 havde en bestemmelse, som sagde, at man kunne se bort fra indtil halvdelen af den oppebårne arbejdsindtægt. Nu forlanger jeg ikke, at ministeren på stående fod skal kunne svare på, hvordan denne bestemmelse praktiseres af ministeriet. Jeg har indtryk af, at der er en række kommuner, som ikke tager hensyn til, at der i loven findes en sådan bestemmelse.

Jeg vil tillade mig senere at vende tilbage til dette problem i en spørgetid, idet jeg meget ønsker klarhed over, hvordan man praktiserer denne bestemmelse, og hvordan man mener den bør praktiseres.

Det tredje punkt i vort forslag går som sagt ud på at forhøje kommunehjælpen med 15 pct. Nu, da arbejdsløshedsunderstøttelsen er blevet forhøjet, vil det være rimeligt, forekommer det os, også at forhøje kommunehjælpen. Man kan spørge: hvem får i vore dage kommunehjælp? Nu, da vi faktisk har en så høj beskæftigelse, kan der nærmest kun være tale om langvarigt syge og handicappede mennesker. Egentlig arbejdsløse har vi, men de vil i de allerfleste tilfælde gå til arbejdsløshedskasserne og ikke være modtagere af kommunehjælp. I gamle dage, da kommunehjælpen fastsattes i forhold til invaliderenten, var den relativt bedre end nu.

Jeg håber derfor, at ministeren og partierne vil se med velvilje på de tre af mit parti foreslåede ændringer. Jeg håber, at udvalget vil vise forståelse herfor, også når vort lovforslag skal drøftes dér. Og så vil jeg i øvrigt om ministerens lovforslag sige, at vi i min gruppe er overordentlig glade for og tilfredse med, at forslaget er blevet fremsat her i tinget, og vi håber, at det ikke alene får en god gang gennem udvalget,